
ODGRANICZONY (4) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg f N odgraniczon(a) (1). ◇ pl N m pers odgranicz(e)ni (1). ◇ G odgraniczonych (1). ◇ A subst odgraniczon(e) (1).

Sł stp: otgrańczony s.v. odgraniczyć, Cn, Linde brak.

1. *Oddzielony wytyczoną granicą (1) : Vftáwiamy/ áby po rozgrániczeniu imiów náfzych Królewfkich á ziemiáfskich/ [...] poddáni náfzy tákowych gruntów odgrániczonych [in fundis dislimitatis JanStat 410]/ áni bárćiami/ áni żadnym ípofohem wzywać máią. SarnStat 844.*

2. *Wyjęty z dotychczasowych granic, odebrany przez inne wytyczenie granic, zagrabiony (3) : odgraniczony od czego (2): yfz by mv [cesarz turecki] polya odgraniczone od Valafkyey zyemye wroczył, yefly darem nyemofoze bycz thedy za pyenyandze LibLeg 7/37, 7/35v.*

a. *O ludziach wcielonych przemocą wraz z ziemią do innego państwa [ku czemu] (1) : slawe puszczayą yzeby tho czy lyudzie wczynyely Czo ífv odgraniczony ku Byalogrodv LibLeg 9/53.*

Cf ODGRANICZYĆ

MM